

[Olufson.]

løshedskasserne, der skjuler sig herunder —, her er altsaa et Minus paa $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Men hvis vi saa undersøger Kommunernes Budgetter, viser det sig, at der netop i disse Aar er en Stigning, der er større end det Beløb, Staten har sparet. Udgifterne alene til Fattigvæsenet er fra 1926—27 til 1928—29 steget fra 34,8 Mill. Kr. til 39,3 Mill. Kr., altsaa med $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Udgifterne til Hjælpekasserne er i de samme to Aar steget fra 8,3 Mill. Kr. til 16,5 Mill. Kr., altsaa med over 8 Mill. Kr.

Staten fik en Lettelse i sit Budget paa godt 12 Mill. Kr., men nye Byrder til et Beløb af godt 13 Mill. Kr. blev væltet ud over Kommunerne. Og dertil kommer endda, at denne Stigning fandt Sted i en Tid, hvor Arbejdsløsheden mindskedes, i en Tid, hvor det private Erhvervsliv havde bedre Vilkaar end tidligere, fordi vi fik glimrende Priser hjem fra Udlandet for alle de Produkter, baade Industri- og Landbrugsprodukter, som vi solgte. I en Tid, hvor Kommunernes Udgifter normalt skulde dale, var det netop, at denne mægtige Stigning i de sociale Udgifter fandt Sted, fordi man den Gang havde manipuleret med Tallene, havde flyttet om paa dem fra det ene Sted til det andet.

Ja, saa sandelig, Sandheden kommer frem engang før eller senere, og Sandheden om dette Forhold er netop kommet frem nu, saa at enhver kan læse den gennem Tallene. Der er jo ingen Tvivl om, at det netop var denne Politik, der dømte Oppositionspartierne ved Valget, idet man ude omkring i Kommunerne klart og tydeligt følte, at en Politik, der gik ud paa at lette Statens Byrder og saa vælte dem over paa Kommunerne, vilde blive alt for dyr i det lange Løb. Derfor er det ogsaa, at vi Gang paa Gang ved Valgene har haft den Fremgang, som vi har.

Ved Siden heraf er der en Række andre Punkter paa Socialministerens Budget, hvor man nu har søgt at tage Byrderne fra Kommunerne og føre dem over paa Staten. Jeg kan nævne Særhjælpen, Børnehjælpen, til hvilken er opført et nyt Beløb paa 250 000 Kr., Forsorgen for sindssyge, hvortil er opført et Beløb paa 3 285 000 Kr., Anbringelse af de aandsvage i Familiepleje, Anbringelse paa An-

stalter, Anbringelse af Epileptikere, vanføre, blinde og døvstumme.

Udgifterne til denne sociale Forsorg betyder gennem Socialreformen flere Penge af Statens Kasse, men færre Penge fra Kommunernes. Det er jo klart, at man, naar man bruger denne Fremgangsmaade, ikke er i Stand til at nedsætte Skatterne, men at tværtimod disse mægtige Udgifter betinger nye Dækningslove. Og det er netop paa dette Punkt, Oppositionen har nægtet at være med, Gang paa Gang har vi ikke kunnet faa de fornødne Dækningslove. Den tidligere Finansminister, Bramsnæs, stillede Forslag om Dækning under Kriseforhandlingerne i Sommer, i Forfjor, og stillede Forslag derom igen under det sidste Kriseforlig i Fjor, men begge Gange kom der til at mangle betydeligt i Dækning af de Udgifter, som man vedtog at afholde.

Det er derfor ganske naturligt, at det foreliggende Finanslovsforslag maa møde med et Underskud, og at ligeledes Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar maa møde med et betydeligt Underskud, men jeg haaber jo efter den Kritik, der har været fremme, ikke mindst fra Venstres Presses Side, at Oppositionen i Fremtiden vil være med til at skabe den fornødne økonomiske Basis, vil være med til at skabe den Balance, der maa og skal være — man kan ikke Aar efter Aar leve paa Underskud.

Ja, man kan jo ogsaa gaa en anden Vej. Vi har saa vidt muligt søgt at føre Reserver fra Formuen over paa Driften — noget, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard kalder falsk Bogføring, men noget, som jo finder Sted i enhver privat Forretning. Det er vel ikke ualmindeligt i de Forretninger, som det ærede Medlem har med at gøre, at man i gode Tider prøver at samle Reserver, en Reservefond, som skal bruges, naar de daarlige Tider kommer. Det har man gjort for at undgaa større Skatteudskrivning end allerhøjest nødvendigt; man har gjort det samme sidste Aar, idet man fører Overskuddet paa Statsregnskabet over paa indeværende Finansars Finanslov.

Jeg finder, at dette er fuldt forsvarligt, men man kan ikke gøre det Aar efter Aar; i det lange Løb maa det være saadan, at Statens Udgifter og Indtægter dækker hin-